

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Magnates atque Principes in more habent, ut ministros suos certo colore vestiant. Nos Christiani quoque peculiarem colorem habemus, qui est crux, Gal. 6. v. 7. quando igitur illa à Deo visitaris, collige hinc, te in numero ministrorum ejus esse. Quos enim mundus ut abortivos efficit, hos Christus, ut filios carissimos suscipit, dicente Cyrillo, Marth. 5. v. 11.

III. *Ex causa bonitate.* Sed hæc omnia, inquit Christus, facient vobis propter nomen meum. Magnum id est solatium. Si enim quis patiatui, non quasi homicida, aut fur, aut maleficus, aut curiosus alienarum rerum, sed ut Christianus, non est quod erubescat, glorificat quippe Deum in isto nomine, 1. Petr. 4. v. 15. 16.

Hinc omnes Sancti miseras suas æquo animo tolerarunt. Moses magis elegit affligi cum populo Dei, quam temporalem peccati habere jucunditatem, Heb. 11. v. 25.

Apostoli ibant gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti essent, pro nomine Jesu contumeliam pati, Actor. 5. vers. 41.

Babylas Episcopus Antiochiæ, qui sub Imperatore Decio martyrio coronatus est, catenas quibus constrictus erat, tanti fecit, ut petierit, ne sibi demerentur, quo in hoc ornatu, coram tribunali Christi comparere possit.

Ita navate operam, Vos mei! ut integritati conscientiae studeatis, & non affliget vos, si fortè ob Evangelicam veritatem persecutionem pati oporteat.

Nam iustus sperat quoque in morte sua, Prov. 14. v. 32.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tres complectitur Regulas, ut sunt

I. *Caritatem fove.* Quis quæso est, qui hinc dicit? Hoc mando vobis, ut diligatis invicem. Non Assuerus, qui regnavit ab India usq; Æthiopiã, super centum viginti septem provincias, Esther 1. v. 1. aut alius terrenus Princeps: sed Dominus ipse de cælo, 1. Corinth. 15. v. 47. qui habet in vestimento & in femore suo scriptum nomen: Rex Regum & Dominus Dominantium, Apoc. 19. v. 16. cui Angeli & Archangeli, Dan. 7. vers. 10. imò ignis, grandis, nix, fumus, spiritus procellarum, parere coguntur, Psal. 148. v. Quando magis nostrum erit, ut mandato ejus pie nos subjiciamus. Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Jesu, ad bona opera, quæ præparavit Deus, ut in illis ambulemus, Eph. 2. v. 10.

Christus est Magister noster, Joh. 13. v. 14. Pastor noster, Joh. 10. v. 15. & Rex noster, Psalm. 2. vers. 6. quidni velut discipuli Præceptoris nostro obediremus, ceu oviculæ pastorem nostrum sequeremur, & tanquam subditi Regis nostri, mandatum expediremus? imprimis, quia id, quod hic ad Apostolos suos dicit, tam in Vet. quam Nov. Testam. subinde reperitur. In lege dicitur: Diliges proximum tuum, sicut te ipsum, Levit. 13. v. 18. In Prophetis scriptum: Indicabo tibi ò homo quid bonum sit, Mich. 6. v. 5. Quin & in Evangelio exstat: Mandatum novum do vobis

vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, Joh. 13. v. 34. 35. Apostoli quoque nihil ferè aliud faciunt, in omnibus suis epistolis, quàm quòd dilectionem inculcant, sicut in specie de Johanne scribitur, quod cum annis gravis, non potuerit congregationem fidelium ingredi, sed ab aliis illatus sit, nihil aliud ferè inculcaverit, nisi hoc: Filioli diligite vos invicem. Et interrogatus, quare semper eadem repeteret? respondit: Quia hoc unum, si fiat, sufficit. Omnis enim lex in uno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut teipsum, Gal. 5. v. 14. Idèd dicitur, lex Regia, quia omnes Regis cœlestis subditi ad eam obstringuntur, & qui perficit eam, benè facit, Jac. 2. v. 8. qui verò despicit eam, non pertinet ad Regnum Christi, sed homicida est, 1. Joh. 3. v. 15. cui aliquando pars erit in stagno, ardente sulphure & igne, quæ mors est secunda, Apoc. 21. v. 8.

II: *Mundum fuge.* In mundo quidem necessariò esse cogimur, quia Paradiso propter peccatum exterminati sumus. Sicut verò viator in diversorio, in quod divertit, præsentè suppellectile, mensa, patinis, orbibus, pane, cerevisia &c. ad necessitatem suam utitur, manè verò omnia relinquit, & iter suum continuat: sic & nos utamur hoc mundo, tanquam non utamur, præterit enim figura hujus mundi, 1. Cor. 7. v. 31. Confer 1. Tim. 6. v. 6. 7.

Jonas lætatus est super hederâ, lætitiâ magnâ, quæ erat umbra super capite ejus, & radios solares reprimebat: Sed paravis Deus vermem adscensu diluculi in crastinum: & percussit hederam, & exaruit, Jon. 4. v. 6. 7.

Mundus quoque est transitoria ejusmodi *hederâ*, idèd non diligamus illum, sed semper meminerimus cœlestis patriæ, ubi πολιτευμα nostrum est, Phil. 3. v. 20. lucentes sicut luminaria in mundo, in medio nationis pravæ atque perversæ, Phil. 2. v. 15. ut alii id videntes, glorificent Patrem, qui in cœlis est, Matth. 5. v. 16.

Mundus fraudulentus ille *Laban* est, qui mutat mercedem nostram decem vicibus, Gen. 31. v. 7. tandem mercedem nobis persolvit ejusmodi moneta, in cujus unâ parte sculptum: *Mundana voluptas*; alterâ verò: *Inferni anxietas*.

Mundus induratus ille *Pharao* est, qui cepis & allio nos cibavit, & mannam verbi divini invidet, Exod. 5. v. 2.

Mundus meretricia illa *Delila* est, quæ amatores suos sopit in gremio voluptatis, quo fit, ut oculos intellectus amittant, nec videant, quæ ad pacem suam pertineant, Luc. 19. v. 24. sed & corpore & anima in temporale & æternum exitium præcipitentur. In mundo enim est concupiscentia oculorum, concupiscentia carnis, & superbia vitæ; si quis igitur mundum diligit, in eo non est caritas Patris, 1. Joh. 2. v. 15. 16.

Sicut igitur Angelus justum Lothum allocutus est: Salva animam tuam, noli respicere ad tergum, Gen. 19. v. 17. sic & nos mundo valedicamus, semper recordantes, non esse nos de mundo, sed Christum nos elegisse de mundo, ideoque nec ad mundi gratiam vivamus, sed Christi, qui nos elegit, servientes ei in justitia & sanctitate, coràm ipso, Luc. 1. v. 75. Jac. 4. v. 4.

III. Crux-

III. *Crucem tolle.* Christus discipulis suis in prælecto Evangelio de Cruce prædicat, & accuratè ipsis prædicat, quæ illorum in mundo fors futura sit. Id a quo animo audiunt & cogitant, libenter se compassuros, ut & conglorificentur, Rom. 8. v. 17.

Idem nos quoque faciamus. Scimus siquidem, sine cruce & afflictione esse nos non posse in hoc mundo. Omnes enim qui piè vivere volunt in Christo Jesu, persecutionem patientur, 2. Tim. 3. v. 12.

Id omnes sancti ab exordio mundi experti sunt, quorum nullus sine tribulatione fuit: quin potius ærumna illis duplicata est, juxta illud: *Je lieber Kind, je schärfer Ruthe.* Judicia enim Dei à sanctuario ejus incipiunt, Ezech. 9. v. 6. 1. Petr. 4. v. 17. Sic itur ad altra! 2. Cor. 4. v. 17.

Quod si acerbior tibi crux videtur, alios respice, qui & ipsi onus suum habent, sciens, eandem passionem ei, quæ in mundo est, fraternitati fieri, 1. Petr. 5. v. 9. nemo hinc immunis fuit, aut erit, quia calix tribulationis est, quem singulis propinat Dominus, ut respondeant ipsi, in potione Myrrhæ evacuandâ, & tamen neminem patitur tentari, supra id, quod potest, 1. Cor. 10. v. 13. Sicut enim alias omnia

creavit in numero, pondere & mensura, Sap. 11. v. 12. Sic & crucem demensus est, quanta oporteat quemque pro nomine ejus pati, Act. 9. v. 16. Patienter igitur illam suscipientes, dicamus cum Augustino: Domine, hinc ure, hinc seca, & ibi parce. *Sols ja so seyn / daß Straff und Pein / auff Sünde folgen müssen / &c.*

Crux enim est

1. *Amoris tessera*, quos enim diligit Dominus, castigat, Hebr. 12. v. 6.
2. *Fidei coricula*, quâ fides nostra probatur, ut multo pretiosior sit auro quod perit, quod per ignem probatur, 1. Petr. 1. vers. 7.
3. *Pietatis illecebra*. Qui enim passus est in carne, desit à peccatis, 1. Petr. 4. v. 1. Sedulus est in oratione, & operam dat pietati, quæ ex ærumnosa hâc vitâ ad cœlestem gloriam pertingat, ubi nulla amplius tribulatio, angustia nulla: sed abundantia gaudiorum cum vultu Dei, & delectationes in dextera ejus in æternum, Psal. 16. v. 11. 1. Cor. 2. v. 9. Joh. 16. v. 22.

Ad hanc gloriam nos transferre dignetur Pater cœlestis, per JESUM Christum, Dominum & Servatorem nostrum, Amen.

